

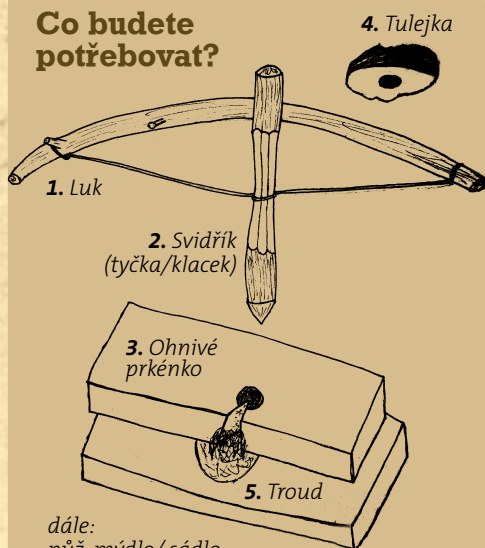
Jak rozdělát

Naše družina Wonk z Votic se zapojila do soutěže Míse Svojsíkův závod, a baví nás to. Jsme dost soutěživí a celkem se nám daří.

V předminulém čísle časopisu byl úkol rozdělát oheň. Z deseti možných způsobů jsme si vybrali ten nejobtížnější a bodově nejlépe ohodnocený, což bylo rozdělát oheň třením dřev. Našli jsme několik dost důležitých rad, ale všechno se to zdálo složité... Začali jsme tak, že jsme vzali klacek a prkénko, vydlabali důlek a snažili jsme se rozdělát oheň. Nešlo to, ale po dvou měsících hledání rad a snahy se nám to povedlo!

Co budete potřebovat?

dále:
nůž, mýdlo/ sádlo

1. Luk Luk zhotovený z pružného prutu by měl být asi 60 cm dlouhý. Řemínek je dobrý z kůže nebo pevného provázku navoskovaného včelím voskem, aby se hned neprodrhel.

2. Svidřík (tvrdé dřevo)

Svidřík vyrobte z jilmového, lipového, modřínového nebo lískového dřeva – záleží na druhu ohnivého prkénka. Má být asi 15-20 mm silný a dlouhý minimálně 20 cm. Na jednom konci zaoblený (do tulejky) a na druhém špičatý (do ohnivého prkénka). Je lepší, když je seříznutý do šestiúhelníku, aby po něm provázek neklouzal.

3. Ohnivé prkénko (měkké dřevo)

Prkénko je asi 5 cm široké, 15–20 cm dlouhé a 1,5–2 cm silné. Druh dřeva je největší alchymii, záleží z čeho je svidřík a jak dobře se dřeva o sebe pálí. Nejlepší dvojice jsou:

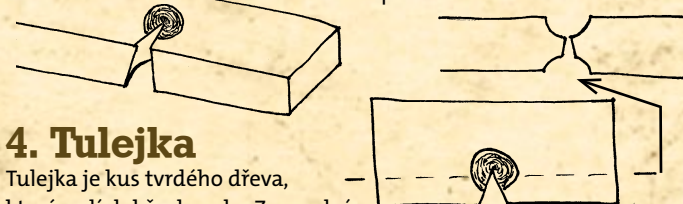
lípa + krušina/bříza/habr/líska

modřín + kalina

smrk + kalina/líska

Prostě vyzkoušejte, co máte!

Z horní i spodní strany prkénka udělejte nožem proti sobě dva mělké důlky, tak aby do horního zapadl svidřík. Poté udělejte zářez ve tvaru V, který zasahuje do středu důlků – tím jste je propojili. Tento zářez tam je kvůli provzdušnění.

4. Tulejka

Tulejka je kus tvrdého dřeva, který sedí dobře do ruky. Ze spodní strany do něj uděláme důlek asi 10–15 mm hluboký a promažeme ho mýdlem nebo sádlem, aby v něm svidřík dobře klouzal.

5. Troud Jako troudu lze použít mnoho věcí. Nejlepší jsou vatové tampóny nebo kapesníčky (které si vyudíme v plechovce do hněda), pak dřevěné piliny, seno atd. Ovšem tyto věci jen tak v přírodě nenajdete. V přírodě můžete použít např.: chomáč měkké, jemné, naprosto suché trávy, lístky březové kůry, smolu.

oheň třením dřev?

A můžete se do toho pustit...

Hoďně lidí si myslí, že to hned jen tak chytne, ale tak to není. Když se svídkík tře o ohnivě prkénko, vznikají horké piliny, které se časem spojí ve žhavý uhlík. Ten pak musíte dát do troudu a rozfoukat.

Klekněte si na pravé koleno, a levou nohou (chodidlem) si držte ohnivě prkénko, pod které je dobré si dát ještě jedno prkno. To zabraňuje ochlazování pilin od země. **To víme z vlastní zkušenosti, protože jsme si pod to dávali jen kartón, a protože máme betonovou podlahu, tak vše se hodně rychle ochlazovalo.**

Pod důlek si dejte vatový tampón a využené papírové kapesníčky. Do pravé ruky vezměte luk. Provázek obmotejte jednou okolo svídkíku, ten dejte do ohnivého prkénka a do tulejky, kterou držte levou rukou, a zapřete ji o levé koleno. Leváci opačně.

Lukem pohybujte dopředu a dozadu, čímž se roztočí svídkík. Na svídkík **NETLAČTE!** Není potřeba jezdit lukem moc rychle, hlavní je vydržet. Pokud máte dobrou dvojici dřev, tak během chvílky se začne z důlku kouřit. Za chvílku se začnou sypat pilinky. Nepřestávejte, čím déle vydržíte, tím větší máte šanci, že vznikne uhlík. Když se už kouří hoďně, zrychlete a nepřestávejte.

Když už nemůžete, je na čase kóuknut se, jestli tam je žhavý uhlík. Ten je ale zasypaný dalšími pilinami, a navíc je dost malý, takže nečekejte, že ho uvidíte hned na první pohled. Musíte rozhrnout vzniklou hromádku a opatrně do ní fouknout, jestli zde není něco žhavého. Pokud ano, uhlík dejte do kapesníčku (popř. do jiného troudu) a už jen rozfoukávejte... **a za chvíli HOŘÍ!**

Hoďně štěstí a trpělivosti! Družina Wonk